

A legjobban sikerült, legeredtebb „termékek” készítői között díjakat osztanak ki. Városunk lakóegyeдейnek nöbizottságain keresztül eddig 41 háziaszóny nevezett be a versenyre, melyre szombaton, december 5-én déli 12 órai kezdettel kerül sor az Ernő-utcai Nicorésti falatozóban.

FIATALOKNAK — fiatalokról

TIELELŐ IFALUN

Véget ért a mezei munka a falvakon. Magtárban a termés. A kollektivisták egész évi munkájuk számbavételére készülnek. Van is mire, hiszen valamennyi községben, faluban szorgalmasan dolgoztak, eredményes munkát végeztek. A sikerek elérésében számottevő a fiatalok hozzájárulása is. Bármilyen feladatról is volt szó, odaadással teljesítették azt. Akár mezei, akár kertészeti vagy egyéb teendőre került sor, a fiatalok helytálltak a munkában. Most, hogy véget ért az őszi kampány, több idejük van a pihenésre, az olvasásra, művelődésre. A napokban a vingai December 30. kollektív gazdaságban jártunk. A község IMSZ titkárá, Nistor Radu elvtársat is ott találtuk. Beszélgetésünk során szóba került az is, mivel foglalkoznak a vingai fiatalok ezeken a telelői napokon?

— Ténnyel akad bőven most is a gazdaságban, otthon is. A fiatalok szívesen segítenek, meg aztán költözésük is egy kicsit mentesíti a szülőköt a feladatoktól. Jó időbeosztással sok mindent el lehet végezni a téli napokon. A délutánokon meg jut idő a tanulásra, szórakozásra. A vingai fiatalok is szeretnek tanulni. A könyvtárat sokan felkeresik. Az olvasmány mindig hasznos időtöltésnek bizonyul.

— Milyen feladatok állnak jelenleg az IMSZ szervezet előtt? — Nemrég tartottuk meg az alapszervezetekben az IMSZ beszámoló és választó közgyűléseket. Ezek előkészítése hosszú, körültekintő munkát igényelt. De valamennyi sikerrel megtartottunk, a fiatalok a bírálat és önbírálat szellemében mondták el munkájukkal kapcsolatos észrevételeiket, értékes javaslatokat tettek annak további megjavítására. Jelenleg az újonnan megválasztott szervek kiképzésével foglalkozunk. Az IMSZ oktatás megvalósításának előkészületei is fokozott szervező munkát követelnek. Körülbelül 70 IMSZ tag (vannak olyanok is, akik a pártoktatáson vesznek részt) tanulmányozza az idén az IMSZ Szervezeti Szabályzatát, az Ismerjük meg szocialista hazánkat című tanulmányi kör anyagát. Ezenkívül politikai jellegű előadásokat iktattunk az idei oktatási tervbe.

— Mi a szerepe a művelődő fiatalok házatáján? — Bizony, nem illő dicsekedni, de mégis el kell mondanom, hogy nagy fába vágtuk a fejszénket. Caragiale Elvesztett levele című színdarabját választottuk ki s elhatároztuk, hogy mindegyikben bemutatjuk a hónap végén a művelődési otthonban. Elég sok szereplőre van szükség, meg aztán a darab is megköveteli, hogy alapos, elmélyült művészi munkával készüljünk a bemutatásra. A szereptanuláson kívül a próbák heti háromszori előgallitást jelentenek a fiatalok számára, de szívesen vállaltuk. A színdarabon kívül a rigmusbrigád is új műsorral készül. A mintegy 12 tagú kis együttes a kollektív gazdaságok és a község életének egy-egy mozzanatát eleveníti fel.

Az IMSZ örhegy segít

A legújabb ipari létesítmények között szerepel az aradi Butorgyár is. Igaz, hogy csak az új gyáregülete, a korszerű berendezésekre vonatkozik ez a megállapítás, mert hagyományaihoz annál gazdagabb múltra tekint vissza a gyár. Szinte nemzedékről nemzedékre szállt az asztalosmesterség titka s annak, aki aradi mester készítette butort állított szobájába, nem volt oka a szégyenkezésre választása miatt.

Igy van ez mostanában is. Csakhogy az idők folyamán egyre gyarapodott az aradi butorok hirtve, s bizony messziföldön is tudják, hogy az országban melyik részében is van az a város, ahonnan ilyen butorok kerülnek ki. A hirtve persze meg nem minden. Be is kell bizonyítani azt, hogy megilleti a dicséret őket. Ezért iorditanak olyan nagy gondot ebben a gyárban az emberek nevelésére, ezért ragadnak meg minden kínáló lehetőséget arra, hogy

Magas szakképesítéssel — minőségi munkát

végezzenek. A gyárban sok a fiatal. Közülük a legtöbben csak az utóbbi évek folyamán kerültek a műhelyekbe. Nagyon sokan nemrég meg a szakiskola padjában tanulták a szakmát, mások meg itt a műhelyekben ismerkednek az idősebb, tapasztaltabb dolgozók mellett a mesterség titkaival. De nem is annyira ezeket a szakmai „fogásokat”, mint inkább a gépek zúgását figyelik. Megtanulnak beszélni a gépek nyelvére. Amióta az üzembe kerültek, már jól értik: mit mondanak. S amikor a befejező részlegben tükörfényesen ott

csillognak a szebbnél-szebb butorok, valamennyien érzik: én is hozzájárultam ehhez. S még inkább örülnek, amikor egy-egy elismerő, köszönő levél érkezik hátpécstés bélyeggel ellátva.

Érthető tehát, hogy a gyári IMSZ szervezet — bizottsági titkár Ferenczi Pál — meg is tesz mindent annak érdekében, hogy a fiatalokra semmilyen vonatkozásban ne legyen panasz. Változatos nevelő módszerei közül egyik igen célravezető: az IMSZ örhegyek tevékenysége.

Mi a jó és mi a rossz?

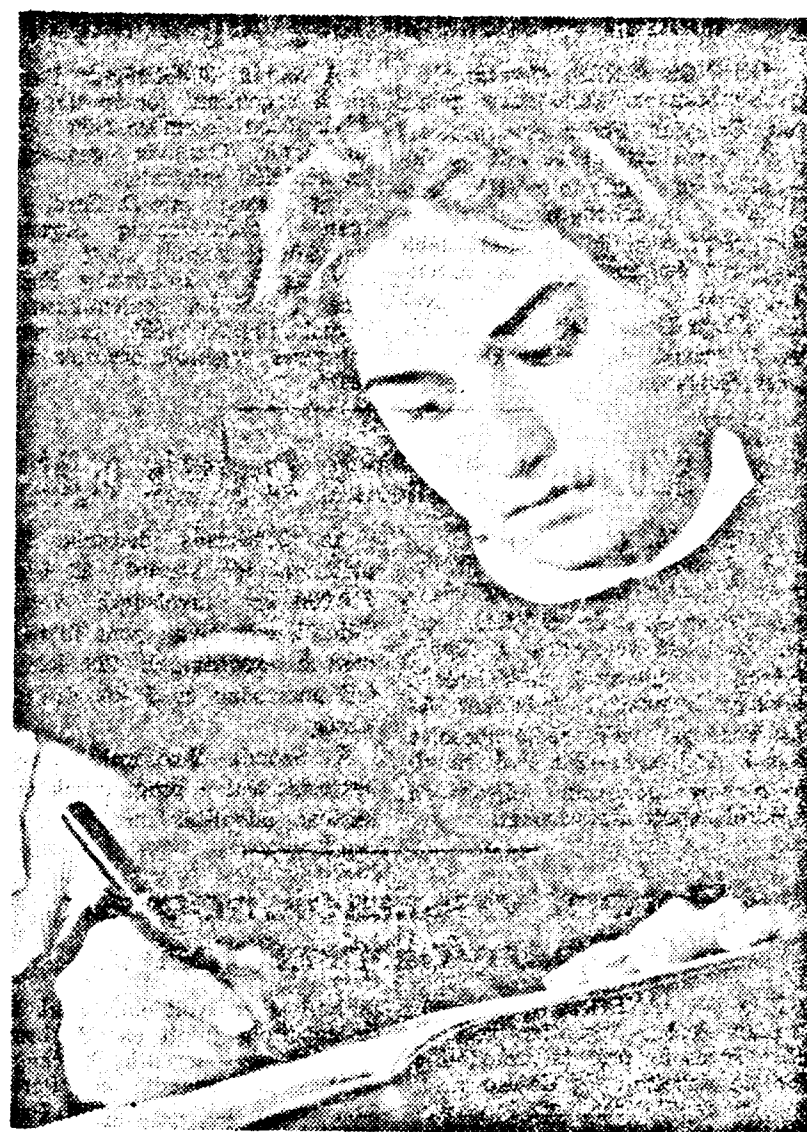
Az üzemben öt IMSZ alapszervezet működik. Valamennyiben a fiatalok munkára nevelését tartják az egyik legfontosabb feladatuknak. Hogyan, milyen eszközökkel valósítják meg ezt a célkitűzésüket? Erre a kérdésre az örhegyek megtekintése, tevékenységének elemzése nyújtja a legjobb feleletet. Az örhegyeket ugyanis abból a célból létesítették, hogy a termelési feladatok teljesítésével párhuzamosan foglalkozzanak a fiatalok magatartásával is. Ennek kapcsán olyan komoly problémák felvetődnek, amelyekre alkalom, mint például a munkafegyelmel betartása, az igazolatlan hiányzások megszüntetése, az idősebbek iránti tiszteletadás és egész sereg egyéb, a fiatalok termelési munkájával kapcsolatos kérdés.

Lássuk hát: az öt alapszervezetben létesített IMSZ örhegyek milyen módszerekkel igyekeznek eleget tenni ezeknek a feladatoknak? Valamennyi IMSZ örhegy feladatkörében megtaláljuk a Mi a jó és mi a rossz rovatot. Dicsérni való szinte mindig akad, de nem fukarkodnak a bírálatnál a másik rovatban sem. Hogyan sikerül fényt deríteni az igazságra, milyen utómódon értesülnek a fegyelmi vétsegekről, a helytelen magatartásról? Az örhegyek tevékenységében a leghelyesebb az, hogy időnként rajz-ankétokat szerveznek. Ez a módszer annál is inkább helyénvaló, mivel nemcsak az örhegyek felelősei, esetleg a szerkesztő bizottság tagjai vesznek részt benne, hanem bekapcsolódnak a mesterek, a brigádfelelősök is. Így közös ellenőrzés alapján, körültekintő elemzéssel állapítják meg, hogy mi a jó és mi a rossz a fia-

lalk tevékenységében. Így sikerült például a géposztályon a munkaidő helyes kihasználása témával megszervezett rajd során felderíteni azt, hogy az éjszakai váltásban bizony egyik-másik fiatal nem annyira munkával, mint inkább pihenéssel tölti az időt. Szeptemberben történt, hogy Lupas Ioan és Drăgan Gheorghe karikatúrája éppen ilyen vonatkozásban figyelmeztetett. Az örhegyek nem előgdnak meg csupán a hiba feltárásával. Nyomon követik azt is, hogy milyen eredményt hozott a bírálat, használt-e, megváltozott-e az, akit kipellengéreztek. A két fiatal esetében is ez történt. Nem sokkal a karikatúra megjelenése után ott állott az örhegy faluján a két fiú írásheli ígérete: helytelenül cselekedtünk, használt a bírálat. S munka iránti magatartásukkal a továbbiakban be is igazolták ezt.

Hogy meg ne haragudjanak

Kényelmesnek, elég kényelmes álláspontra, de annál helytelenebb. Nem ártana, ha a Butorgyár 1-es előkészítő részlegén is elgondolkoznának egy kicsit a kérdése, mivel itt az örhegy tevékenysége leginkább csak a jó példák népszerűsítésében merül ki, a másik rovatban „nem találunk” odaillő eseteket. Ardelean Ioan, az örhegy felelőse, a nemrég megtartott IMSZ választási gyűlésen kiért ennek a kérdésnek az elemzésére is. Összintén rámutatott arra, hogy náluk a részlegben bizony keveset törtődtek az örhegyvel s valahogy az a nézet alakult ki: minek bíráljunk, hiszen haragosokat szerzünk ezzel. Teljesen elfelejtették arról, hogy az IMSZ-feladat teljesítése, mármint őket az örhegy vezetésével bízták meg, becsületbeli kötelesség. Az elvszerű, segítőszándékú bírálat egyformán kötelező mindenre nézve, különösen ilyen esetekben, amikor bizony akad kivétel való az 1-es számú részleg fiataljainak magatartásában is. Tehát a tanulságot saját maguk vonják le s a többi IMSZ alapszervezet örhegyéhez hasonlóan, a gépműhely és a kárpitos részleg példáját követve, lássanak munkához ok is. Utánaírást, időtöltést jelent, de megéri a fáradságot.

A tanulás egyik fő feltétele az, hogy az órákon feszült figyelemmel kövessék az előadást, pontos, átfogó jegyzetet készítsenek az elhangzottakról. Így aztán otthon nem lesz gond a házi feladat elkészítésével. Könnyen, hamar megtanulják a másnapit leélt. Crep Doina, az 1. számú Ion Slavici középiskola IX. a. osztályos tanulója is ezt vallja.

A tizenhétévesek ünnepe

Országsszerte úgy szokás, hogy a tizenhétévesek életévüket betöltő fiatalokat felkösztönik, ünnepségek rendeznek tiszteletükre. Az IMSZ szervezetekben az elmúlt években meghonosodott ez, hogy emlékeztessék tegyék számukra a nagykorúság napját.

Városunkban, a rajon területén is sok a tizenhétéves fiatal. A városi és a rajoni IMSZ bizottság utasítására valamennyi alapszervezetben felkösztönik az őket köszöntő ünnepségekre. A Vagongyár szakmai iskolás fiataljai számára ugyancsak emlékeztetés maradt az a nap, amikor Jura Gheorghe mérnök, a rugóműhely vezetője találkozik velük s elmondotta, hogyan sikerült a szakmai iskola elvégzése után tovább tanulnia, a gyár egyik termelő részlegére kerülnie. A jelenlevők érdeklődéssel hallgattak a beszámoló, hiszen Jura elvtárs is ebből az iskolából került ki. Itt sajátította el azokat az alapismereteket, amelyeknek mostani munkájában is nagy hasznát veszi.

Ilyen emlékeztetés maradt a t-

lálkozás is, amelynek során Nagy József elvtárrsal, a Nagy Nemzetgyűlés képviselőjével beszélgettek a fiatalok. Nagy elvtárs felelevenítette a múlt szakmatanulásának sanyaru körülményeit, hangsúlyozta mennyire megváltozott a felszabadulással a fiatalok élete is.

A tizenhétévesek ünnepségein különböző előadásokat tartanak. Az IMSZ szervezetek feladata, hogy alaposan előkészítsék ezeket. Ajánlatos, hogy az üzem, a vállalat vagy az iskola igazgatója beszéljen a fiataloknak megváltozott életükről, azokról a kimagasló megvalósításokról, amelyeket a felszabadulás óta eltelt husz év alatt elértünk. Az előadások alkalmával szóba kerülhetnek erkölcsi vonatkozású kérdések is, mint például ilyenek: hogyan viselkedjünk a társadalomban, a barátságáról, szerelméről, stb.

Az ünnepségek befejezéséknél a Kulturpalotában vagy a színház nagyertermében szerveznek találkót a tizenhétévesekkel, ahol majd a néptánc végrehajtó bizottságának elnöke üdvözlő a nagykoru állampolgárokat.

A fapari szakiskolában tanulják meg a butorgyár leendő dolgozói a mesterségükhöz szükséges alapvető ismereteket. Elméleti szempontból sokoldalúan felkészült szakemberekként hagyják el az iskolát, de a valóságban a gyár termelő részlegén válnak igazi szakmunkásokká. Marcu Gheorghe — a részleg IMSZ bizottságának titkára — is a gyakorlati fontosságára hívja fel a két tanuló, Blanco Alfred és Dora Nicolae IMSZ tagok figyelmét. Az anyagszábs közben kitérnek arra is, hogyan lehet ésszerűen, takarékosan felhasználni a nyersanyagot. A jó szakmunkásnak erre is gondolnia kell. (Kelen Ferenc felvétele)

ARCKÉPVÁZLAT

Onnepi külsőt öltött a December 30. gyári I. szövedőjének gyűléstermé. Virág díszítette az asztalt. A fiatalok hangulata is ünnepi volt. Látszott, hogy különös eseményre készültek. Rövidesen meg is kezdődött a gyűlés, egész évi munkájuk elemzése, amelynek során fény derült az IMSZ alapszervezet tagjainak helytállására. Majd a gyűlés második részében a választásra tértek át. Amikor Sîrb Eva ráért a javaslatokra, elsőnek Gombos András nevét említtette. Nem keslekedtek az értékeléssel az alapszervezet tagjai sem. Elmondották, milyen embernek ismerik Gombos Andrást. Az első bíró ülésen aztán a feladatok elosztásakor őt bízták meg az alapszervezet IMSZ titkári teendőinek elvégzésével.

Ki ez a fiatalember, akit ilyen bizalommal választottak az alapszervezet élére a fiatalok? Gombos András 12 évvel ezelőtt került a gyárba. Akkor fejezte be a textil szakmai iskolát. A termelésbe lépés első napjait arra törekedett, hogy gyakorlati ismeretekkel egészítse ki az iskolában tanultakat. Sikerült csakhamar az élenjárók közé kerülnie. Megtanulta a szövést. Nem sok idő telt el és felfigyelték az igyekvő szorgalmas munkára. Kineveztek segédmesterré. Eleinte szokatlannak tűnt az új megbízás. Hiszen nagyobb felelősséggel kellett dolgoznia, nemcsak a saját feladatára, de a gépek, a munkások teljesítményére is figyelnie kellett. Munkatársai bízta őt meg. Egyre több feladattal bízta őt meg. Egyre több feladattal bízta őt meg. Egyre több feladattal bízta őt meg.

Egy szép napon aztán a szülei nek, testvéreinek is bemutatlla a leány. Sokszor tanultak együtt. A fju segített megoldani a házi feladatokat, a fizika meg a vegytan órák előtt hosszas magyarázatot előzött meg az iskolába indulást. Kati hálás szívvel fogadta a segítséget. Megszerezte ezt a kicsit később, mértől „rangjára” hivalkodó, de alapjában véve melegsívű fiatalembert. Az iskola befejezése után egyidőben vették ki a szabadságot. Az országjárás valóban megérdemelt pihenést jelentett mindkétjük számára. A kétéhes utról ezzel a bejelentéssel tértek vissza:

— Összeházasodunk, fizetlénkor megvesszük a gyűrűket. A kislány szülei örültek a híreknek. Eleinte ugyan nemigen helyeselték, hogy egyszerű munkáslány léle mértől udvaroljon neki, de a Czako Margit

egy sorban dolgozik a feladatok valóra váltásáért. Jó munkájával, helytállásával akarta bebizonyítani, hogy nem csatlakoztak benne, amikor felvették a párttagok sorába. Akkor a gyűlésen kötelezettséget vállalt arra vonatkozóan, hogy becsülettel eleget tesz minden reá bízott feladatnak. Erről egyetlen pillanatra sem feledekszik meg. A munkája, elért eredményeit, magatartása a legfőbb bizonyíték erre.

Az IMSZ munkában is gazdag tapasztalatokra tett szert Gombos András. Hiszen három éve egy más után beválasztották a részleg IMSZ bizottságába. Az IMSZ feladatokat is olyan lelkiismeretesen teljesíti, mint a termelésben a reá bízott feladatok. Szinte percnyi nyugalom sincs, állandóan ott látni a gépek körül, emberekkel beszél, tanácsot ad. De mindenekelőtt példát mutat, hogyan kell jól dolgozni. A szabad idejében is példamutató. Gondosan, takarékosan él. Jut ideje a művelődésre, tanulásra is. Sokat olvas, színházba moziba jár. Kis könyvtárából nem hiányoznak a szépirodalmi könyvek, de gyakran látni, amint egy-egy műszaki kötetben lapoz. Még többet akar tudni, hiszen így alaposabban eleget tehet a termelési feladatoknak.

Ezért választották meg az 1-es szövedőben az IMSZ bizottság élére. Dobrea Petru, a December 30. gyári dolgozója

Nem hozzád való!

Hosszu, négy-öt oldalas beszámolókat írt a tanító felesége egyetemista fiának. Minden sorából kiérzódott a túlzott anyai gondoskodás. Számára örömet jelentett az irás. Úgy gondolta, a fiát is érdekli az ilyhoni hírek, azért írt hát le olyan részletesen mindent. Repesve várta aztán a választ levelére. Hiszen legtöbbször bőséges csomag kíséretében küldte el azt a fiúnak. Akadt benne izes falat elege, nem feledkezett meg egyetlen alkalommal sem az édesanya a fju kedvenc süteményéről sem. Napjai a házkörüli teendők elvégzésével, meg a fju választásának várával teltek el. A kis háztartás nem adott sok gondot. Amióta Géza egyetemre ment, hetten maradtak az úrval. Hamar elvégzte a házkörüli teendőket. Tanító férje legtöbb idejét az iskolában töltötte, hiszen a falusi tanulóknak ez a második otthona. Az asszony kézimunkázás közben — gyakorlati kezze gyorsan szaladt végig a sorokon, meleg szövetet, sálát kötött a fiúnak — gondolatát szabadon köcsdhalhatt. Bármit is tett, egyre csak a fiára terelődtek vissza a szíjaj kiscsirkők módjára szabadon engedett gondolatok. Az elmúlt évek elidezte, a rövidnadrágos komasz csínytevőseit. Majd büszke-

séggel télt meg a szíve, lám, falusi tanító család az övék s a fjukból ennél több, diplomás textilmérnök lesz. Már maga előtt látta azt is, hogy a fia egy szép napon csendesen meghozza a fiát a házba. Nem idegenkedett a gondolatától. Sőt, ravaszok anyai számításával egyre a szomszédok Anikójára gondolt, aki tanítót végez, számitan, fizika szakos az egyetemen. Igaz, ugyan, hogy a kislány egy kicsit csúnyácska, széplős arcú, szögletes vonásait nemhogy loptatand, de még inkább kihangsúlyozza a szemüveg modern vonalja kerete. De ezek az apró szépséghibák elenyésznek Anikó tulajdonságai mellett. Házias kislány. Mosni, takarítani is tud. Meg aztán melőbb a garast kiadná a kezéből, kétésszer is megnézi, mire költi. Takarékosnak mondja az anyja. Géza édesanyja meg éppen ilyen aszonyt szeretne a fia mellé, hiszen annak

ugyancsak kifolyik az ujjá mögül a pénz, akármennyi is van. De hát abból soha nincs elég. Míg az édesanya fia jövőjét szövegeti és aranyos színekkel festi a holnapot, addig a fju amolyan ifjúkori nekibuzdulással beleveti magát a nagyvárosi élet forgatagába. Keveset pihen, még kevesebbet tanul. Rövid, szűkszavú levelet írt haza. Melegelőzőik, a tömördek tanulnióvárola hivatkozik. Így telnek el az egyetemi évek. Az utolsókban a végén nagy csomaggal, az iratok között szégyenlősen megápoluló diplomával tér haza. Általános médiája hatos. De most nem is ez a fontos számára. Gondolatlan vakáció s utána az új élet valamelyik textilipari üzemben. A gyakorlati munka első hetei többnyire tájékozódással teltek el. Csakhamar kiltint, hogy nem különösebb tehetség. Ha sokat nem is nyert vele az üzem, a műszaki iradóban mégis elhelyezett az új munkára. Nem került sok fáradságba, hogy a közepszerű szakemberek színcinálán maradjon. Gyakorlati érzéke átsegítette a kezdeti zökkenőn s talán időre is vethette volna, ha határtalan közönye nem huzza egyre lejjebb. Ot semmi nem tudta kihozni a sodrából. Bármilyen történt is a munkahelyen, őt nem

izgatta. Késéti valaki, igazolatlanul hiányzott? Hát aztán! Ott a szakszervezet — a nevelő munka nem az én szakmám — mondotta. Ilyen könnyedén vette a műszaki problémák megoldását is. Kedden a mérnököt tanulási delutánján mindig talált halaszthatatlannal tennivalót. Ha szövé telték magatartásbeli fogvatartósságait, azt, hogy többet várnak tőle, így érvellt: — En a munkámat elvégzem, a többi aztán nem érdekelt. Hagyjának nekem békét a közösségi munkával, meg egyebekkel. Egyik delután véletlenül betévedt a klubba. A fiatalok — korabeliek — éppen a rigmusbrigád kicsit csipős hangja, olykor dicső előadását hallgatták. Egy szöke kislány a színpadon, rakoncátlan fűrtjét keskeny selyemszalag tartotta össze, olyan egyenesen, olyan határozottan nézett a szemébe, mintha egyenesen neki mondaná: — Hallod-e, felelős vagy te is azért, hogy hibás a szöttes, hogy sokan hiányoznak az előkészítő részlegről. Kicsit szíven találták a szavakat. Megkérdezte, ki a lány, melyik részlegben dolgozik. Atól a naptól kezdve azon kapta magát, hogy egyre több elintéztetlenség akad a műhelyben. Ott is feltűnt, hogy a fiatal mérnök sűrűn megfordul.

